

Să citim Biblia împreună

Evangelia după Marcu CAPITOLUL 11

Puterea lui Isus

27 S-au dus din nou în Ierusalim. Și, pe când Se plimba Isus prin Templu, au venit la El preoții cei mai de seamă, cârturarilor și bătrânii 28 și I-au zis : „Cu ce putere faci Tu aceste lucruri ? Și cine Ți-a dat puterea aceasta ca să le faci ?” 29 Isus le-a răspuns : „Am să vă pun și Eu o întrebare ; răspundeți-Mi la ea, și apoi vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri. 30 Botezul lui Ioan venea din cer ori de la oameni ? Răspundeți-Mi !” 31 Ei însă vorbeau astfel între ei : „Dacă răspundem : „Din cer”, va zice : „Dar de ce nu l-ați crezut ?” 32 Și dacă vom răspunde : „De la oameni...” se temeau de norod, căci toți socoteau că Ioan a fost în adevăr un proroc. 33 Atunci au răspuns lui Isus : „Nu știm.” Și Isus le-a zis : „Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.”

CAPITOLUL 12

Pilda vierilor

1 Isus a început pe urmă să le vorbească în pilde. „Un om a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și a zidit un turn; apoi a arendat-o unor vieri și a plecat din țară. 2 La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca să ia de la ei din roadele viei. 3 Vierii au pus mâna pe el, l-au bătut și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. 4 A trimis la ei un alt rob ; ei l-au rănit la cap și l-au batjocorit.

5 A mai trimis un altul pe care l-au omorât ; apoi a trimis mulți alții, dintre care, pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât. 6 Mai avea un singur fiu preaiubit ; la urmă, l-a trimis și pe el la ei. „Vor primi cu cinste pe fiul meu !”, zicea el. 7 Dar vierii aceia au zis între ei : „Iată moștenitorul ; veniți să-l omorâm, și moștenirea va fi a noastră.” 8 Și au pus mâna pe el, l-au omorât și i-au aruncat trupul afară din vie. 9 Acum, ce va face stăpânul viei ? Va veni, va nimici pe vierii aceia, și via o va da altora. 10 Oare nați citit locul acesta din Scriptură : „Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului ; 11 Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri?” 12 Ei căutau să-L prindă, dar se temeau de norod. Pricepuseră că împotriva lor spusese Isus pilda aceasta. Și L-au lăsat și au plecat.

Birul Cezarului

13 Apoi au trimis la Isus pe unii din farisei și din irodieni, ca să-L prindă cu vorba. 14 Aceștia au venit și I-au zis : „Învățătorule, știm că spui adevărul și nu-Ți pasă de nimeni ; căci nu cauți la fața oamenilor și înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătim bir cezarului sau nu ? 15 Să plătim sau să nu plătim ?” Isus le-a cunoscut fățărnicia și le-a răspuns : „Pentru ce Mă ispițiți ? Aduceți-Mi un bana ca să-l văd.” 16 I-au adus un ban ; și Isus i-a întrebat : „Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sunt ?” „Ale cezarului” ...”.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 118 / 5 Iunie 2016

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Cum plânge deșertul !
- Văd doar un singur fiu.
- Am mâncat sare ...
- Bucuria de răul altuia!
- Proverbe despre justiție.
- Dicționare și Versetul săptămânii.
- Să citim Biblia împreună !

„Domnul va răsplăti fiecăruia după dreptatea lui și după credințioșia lui ...”

1 SAMUEL 26 : 23

Editorial. Pilda celor zece fecioare (III)

Când va veni Domnul și când va fi sfârșitul ?

„Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni : nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.

În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.

Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat, și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată, și alta va fi lăsată.

Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru. Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa. De aceea, și voi fiți gata ; căci **Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți**”.

(Matei 24 : 36 - 44)

Creștinii așteaptă revenirea Domnului Isus. Ce ne-a spus Domnul despre perioada dinainte de acest moment ? Câteva adevăruri din aceste versete :

1. Data exactă nu este cunoscută decât de Dumnezeu. Știm că evenimentul va avea loc, dar nu știm când ! Înțelept este omul care stă pregătit tot timpul !

2. Va fi pus un accent deosebit pe preocupările materiale, în timp ce problemele spirituale rămân nerezolvate. Domnul Isus, spunea că înainte de revenirea Lui va fi exact cum era înainte de potop. Atunci oamenii își vedeau de viața de toate zilele, fără să se preocupe de sufletul lor. La fel ca atunci este și azi !

„ ... mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului”. (Matei 24 : 38 - 39) De ce i-a luat potopul și au murit ? Aparent nu făceau nimic greșit. Dar în Geneza 6 : 5 scrie că : „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare

zi numai spre rău”. Problema lor a fost că și-au neglijat cu totul partea spirituală a vieții și nu i-a interesat care este voia lui Dumnezeu pentru ei ! În exterior ei păreau a fi de treabă !

3. Din momentul venirii Domnului, se va face o despărțire pentru totdeauna ! În Matei 24 : 40 – 41 scrie că : „*Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat, și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată, și alta va fi lăsată.*”. Până atunci omul decide ce face cu viața lui, din acel moment Domnul Isus va decide pe cine ia și pe cine lasă ! Joi sărbătorim Înălțarea Domnului Isus la Cer ! Ești gata ?

De-ale copiilor ...

Într-o veche istorioară din Africa se povestește cum un misionar observă de departe acțiunile și comportamentul unui beduin. Acesta se întindea deseori pe nisip și, cu urechea lipită de pământ, era parcă într-o poziție de ascultare atentă. Mirat, misionarul se apropie de el și-l întrebă :

„Ce faci aici ?” Beduinul se ridică liniștit și-i spuse : „Ascult, prietene ! Ascult cum plânge deșertul. Ar vrea să fie o grădină”.

Și sufletul omului ar putea fi „ca o grădină udată” (Isaia 58 : 11) și în loc de aceasta este ca un pustiu, lipsit de viața din Dumnezeu, cu o trăire care se bazează numai pe nisip, (a se vedea Matei 7 : 26), pe lucruri mici ... care au doar o valoare efemeră !

Povestiri cu tâlc

Într-un sat, trei femei voiau să aducă apă de la fântână. Nu departe de acest loc stătea un înțelept și ascultă cum cele trei femei își lăudau fiii. „Fiul meu, spuse prima, este așa de inteligent, încât îi lasă în urmă pe toți ceilalți”. „Fiul meu, spuse a doua, cântă așa de frumos ca o privighetoare. Nici un alt băiat nu are o voce așa de frumoasă ca cea a fiului meu”. „Iar tu, de ce nu-ți lauzi băiatul ?”, o întrebă una pe cea de-a treia femeie. „Fiul meu nu are nimic deosebit în el, nu l-aș putea lăuda pentru ceva. El nu-i decât un băiat obișnuit ca toți ceilalți”.

Femeile își umplură gălețile și plecară spre casă. Înțeleptul merse încet după ele. Gălețile fiind grele, ele se opriră să se odihnească. Atunci veniră în întâmpinarea lor tocmai fiii lor. Primul făcu o săritură, veni pe mâini și așa începu să meargă. Femeile strigară : „Ce băiat deștept !” Al doilea începu să cânte ca o privighetoare și femeile îl ascultară cu entuziasm. Al treilea băiat veni la mama sa, îi luă găleata din mână și o duse acasă. Atunci femeile îl întrebă pe înțelept : „Ce spui despre fiii noștri ?” „Unde sunt fiii voștri ?” le răspunse bătrânul. „Văd doar un singur fiu”. (Sursa ambelor întâmplări : internetul)

Rubrica sufletului nemântuit

Am mâncat sare !

„Toate darurile tale de mâncare să le sărezi cu sare ; să nu lași să lipsească niciodată de pe darurile tale de mâncare sarea, care este semnul legământului Dumnezeului tău ; la toate darurile tale de mâncare să aduci sare”. (Levitic 2 : 13) Maimonides (*Motivele Legii lui Moise*, 1827) crede că această lege este explicată de faptul că păgânii nu însoțeau jertfele de sare. După Moise, se crede însă că și păgânii ar fi preluat sistemul evreiesc în ce privește întrebuițarea sării.

Arabii consideră că împărțirea sării între mai multe persoane este un semn de prietenie, echivalent cu un legământ solemn. Un hoț se poate opri din jaf în caz că mănâncă niște sare, în timp ce acționează !

Călătorii și-au salvat viața uneori mâncând sare împreună cu arabii. MacGregor ne povestește cum a reușit să înduplece un șeic care îl făcuse prizonier și care nu avea intenții din cele mai bune. „Am mâncat sare împreună în cortul lui, după care el s-a simțit foarte legat de mine”. Întrebuițarea sării în jertfe consfințează legătura oamenilor cu Dumnezeu. În Biblie scrie : „Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia”. (Coloseni 4 : 6) Este clar că nu este vorba despre sarea de masă !? Pentru a înțelege un verset din Biblie, apelăm tot la Cuvânt. Domnul Isus spunea : „Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc”. (Ioan 12 : 49) Sarea / înțelepciunea vorbirii și a trăirii, vin din umblarea constantă cu Dumnezeu !

Dicționar de antonomază

• **Fortuna** : “Soartă, destin, noroc, șansă. Fortuna era zeița destinului ... Era reprezentată ca o femeie cu o ținută maiestuoasă, care purta coroană și ținea în mână cornul abundenței ; uneori era legată la ochi, ca ilustrare a ideii că destinul este orb”. (Nume comune, de Radu Mușat). Noi știm că Dumnezeu este Cel ce dă !

Cartea veche 125. Invidia

„Cariul oaselor este invidia”. (Prov. 14 : 30)

1) Invidiosul se întristează de binele altora. Așa s-a întristat Cain, pentru că jertfa lui Abel a plăcut lui Dumnezeu. Așa s-au întristat și lucrătorii din vie din pilda lui Isus, pentru că gazda a plătit și e lucrătorii veniți mai târziu, cu aceeaș plată, ca pe dânșii. Așa s-au întristat și Efraimiții pentru victoria lui Iefta, a judecătorului peste Israil. Și așa s-a întristat și grecul Temistocle, care după ce rivalul său, eroul Miltiade după lupta de la Maraton a intrat învingător în oraș, nu a mai putut afla liniște. „Ce ai tu”, îl întrebară prietenii, „ce te doare, ce te supără?” „Victoria lui Miltiade !” fu răspunsul său furios.

2) Invidiosul, în care măsură se întristează de binele altora, în aceeași măsură se și bucură de răul altora. Așa frații lui Iosif, cari s-au supărat, când frațele lor a primit haina cea mai frumoasă dela tatăl lor, s-au bucurat însă și s-au ospătat, când acela a fost închis prin ei înșiși într-o cisternă, și apoi fu vândut neguțătorilor ismailiteni. Luându-i haina lui pizmuită au udat-o în sângele unui țap și au trimis-o părintelui lor mințind, că o feară rea l-ar fi sfâșiat. Da ! O feară rea era aceasta, invidia lor ! Dar pilda cea mai înspăimântătoare pentru însușirea de a se bucura de răul altora o avem la Schiți, ajunși faimoși prin invidia lor.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Amicus Plato sed magis amica veritas (lat. „Mi-e prieten Platon, dar mai prieten mi-e adevărul”). Cuvintele acestea se găsesc în *Viața lui Aristotel*, lucrarea filosofului Ammonius Saccas, (secolul III) ... vorbele lui sunt o parafrază, a unui text aristotelic : „chiar dacă și prietenia și adevărul ne sunt dragi, se cuvine să dăm precădere adevărului”.

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :
• **ALFA = Începutul, Primul**. Un nume al Domnului Isus (Apocalipsa 1 : 8 – 11, 21 : 6, 22 : 13). Este numit așa după prima literă din alfabetul grecesc, pentru că El este Începutul zidirii (Coloseni 1 : 15 – 18). Litera *alfa* din alfabetul grecesc este de origine semită (alef = bou). Și celelalte litere au tot aceeași origine : *beta* (beth = casă), *gamma* (gimmel = cămilă)...

Versetul săptămânii

„Să nu faceți nedreptate la judecată : să nu cauți la fața săracului și să nu pârținești pe nimeni din cei mari, ci să judeci pe aproapele tău după dreptate”. (Leviticul 19 : 15)

Proverbe latine despre justiție

• Cine își păstrează jurământul reușește în orice împrejurare. • Cine vrea să acuze trebuie să aibă dovezi. • Când încetează cauza, încetează și consecințele. • Legea privește înainte, nu înapoi. • Nimeni nu poate fi considerat de lege ca neștiutor. • Nimeni nu poate fi judecător în propria sa cauză. • Nimeni nu poate fi pedepsit de două ori pentru aceeași vină. • Nu mai este nevoie de depozitie când există dovezile faptelor. • O a treia posibilitate nu există. (Ori vinovat, ori nevinovat). • Un proces atrage după sine alt proces. • **Un singur martor este egal cu nici un martor**. • Unde se aplică legea numai acolo se face dreptate. • Tot sunt nevinovat : *am jurat din gură și nu cu mintea*. • La ce folosesc legile fără moralitate ? • Legile au fost elaborate pentru ca cel mai puternic să nu poată face ce vrea.

Cum pot fi mântuiți ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23)